

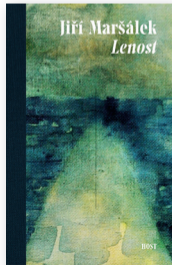
I lenost má v literatuře své místo, dokazuje **JIŘÍ MARŠÁLEK**

Mladý vdovec a líný ostrov

LITERATURA Hrdina druhého románu **Jiřího Maršálka** (* 1991) *Lenost* žije tak trochu ve vzduchoprázdně. Je sice mladý, ale už vdovec, chodit do práce nechce, na to je moc líný, a přestože peněz na jeho bankovním kontě povážlivě ubylo, hned na začátku vyprávění odjede na ostrov, kam před lety vyrazil s manželkou Míšou na svatební cestu.

Tam se nejprve neděje nic moc zajímavého. Protagonista navštěvuje staré známé, občas za-

jde na pivo s přízemním Polákem Pavlem, s nímž se nově seznámí, a dny nechává líně plynout. Tedy dokud mu nezkříží cestu dramatické okolnosti, jež ho vrhnou doprostřed dění, kterého by se před odjezdem na ostrov rozhodně nenadál. Přes pozvolnou a poněkud jednotvárnou prv-

ní polovinu knihy, kdy si ne jeden čtenář bude klást otázku, o co autorovi vlastně jde, se ve druhé půlce dostáváme k pozoruhodnému vyprávění.

Už ve své prvotině *Večerní sláva Wiederhausera* (2019) Jiří Maršálek naznačil, že je autorem sečtělým a že zkušenosti s díly jiných spisovatelů rád využije. *Lenost* tento dojem potvrzuje. Lze ji srovnávat s díly jako *Cizinec* Alberta Camuse či s úspěšným, do češtiny dosud nepřeloženým románem britsko-

-kanadské spisovatelky Rachel Cuskové *Outline*. Jiří Maršálek vcelku umně vytváří pomalou, reflexivní atmosféru vypravování, která může evokovat jemné šumění vln na břehu středomořského ostrova. A i když je prozaik někdy trochu doslovný, četba jeho druhé prózy je v rozbouřených vlnách emocemi napěchovaných příběhů, jež české próze dominují, příjemným zklidněním. **KRYŠTOF EDER**

